

BESLUT

Nr 71/2018/2

Dnr LSSAVI/101/04.09/2010

Givet efter anslag

12.9.2018

ÄRENDE

Utredning och ersättning av skador som Larsmosjöns invallning har förorsakat efter år 1996, Jakobstad, Karleby, Larsmo, Pedersöre och Kronoby

SÖKANDE

UPM-Kymmene Oyj

REGIONFÖRVALTNINGSVERKETS AVGÖRANDE

Regionförvaltningsverket avslår ansökan till den del som UPM-Kymmene Oyj har föreslagit att ersättningar inte mera åläggs efter år 1996 och delvis också vad gäller den fiskevårdsskyldighet som sökanden har föreslagit.

UPM-Kymmene Oyj åläggs att betala ersättningar till vattenområdets ägare för minskad fiskeavkastning åren 1997–2017 orsakad av uppdämningen av Larsmosjön enligt bilaga 2.

Ersättningarna ska betalas inom 30 dygn efter att detta beslut meddelades (förfallodagen). En årlig ränta om sex procent ska betalas på ersättningarna ända till förfallodagen. Från och med förfallodagen ska på ersättningarna och räntorna beräknade till förfallodagen betalas en årlig förseningsränta som är sju procentenheter högre än den gällande referensräntan som avses i 12 § i räntelagen.

UPM-Kymmene Oyj ska från och med början av 2019 årligen före slutet av mars betala en fiskerihushållningsavgift om 14 500 euro till närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland som ska användas för åtgärder som minskar de skador för fiskerinäringen i Larsmosjön som uppdämningen och invallningen har orsakat. Då man beslutar om hur fiskerihushållningsavgiften används ska man höra tillståndshavaren, delägarlagen som äger vattenområdet och fiskeområdet.

För att kompensera för den olägenhet som uppdämningen av Larsmosjön orsakar fisket i havsområdet ska UPM-Kymmene Oyj årligen plantera ut 100 000 vandrings sikyngel.

Tillståndshavaren ska inom tre månader efter att detta beslut är meddelat lämna in ett förslag till fiskerimyndigheten om vilka åtgärder som ska vidtas med fiskerihushållningsavgiften och hur resultatet av utplanteringarna ska utredas samt en plan för hur utplanteringarna ska göras.

Tillståndshavaren ska senast 31.12.2026 lämna in en ansökan till tillståndsmyndigheten om översyn av fiskerihushållningsavgiften och åtgärdsförpliktelsen. Rapporterna som fås från sagda utredningar ska inkluderas i ansökan.

Motivering

Tillämpad lagstiftning

Ansökan grundar sig på ett villkor i Västra Finlands vattendomstols beslut nr 96/1998/1. Enligt villkoret skulle sökanden anhängiggöra en ansökan för att utreda och ersätta olägenheterna av uppdamningen av Larsmosjön efter år 1996. I beslutet från år 1998 har på lagakraftvunnet sätt beslutats om ersättning av skador och olägenheter orsakade under åren 1961–1996.

Ärendet har avgjorts enligt bestämmelserna i vattenlagen (264/1961) som var i kraft då ansökan blev anhängig. Innehållsmässigt har ersättningsbestämmelserna och bestämmelserna om fiskevårdsskyldighet enligt vattenlagen emellertid inte ändrats i och med stiftandet av den nya vattenlagen (587/2011).

I ärendet tillämpades bestämmelserna i 11 kapitlet i vattenlagen (264/1961). Det är fråga om sådana olägenheter för fiskerinäringen eller ersättning eller kompensation av förlust av förmån som man har antagit att orsakas redan då 1998-års beslut meddelades, men som ålades att utredas separat.

Allmänna motiveringar

Till följd av uppdamningen av Larsmosjön stängdes den naturliga förbindelsen mellan Larsmosjön och havsområdet då Larsmosjön ändrades till sötvattenbassäng. Fiskarnas passage från havsområdet till Larsmosjön förhindrades. Efter att havsvattnets influens upphörde försvagades Larsmosjöns buffringsförmåga, försurningsolägenheterna blev värre och övergödningen och igenväxningen kraftigare. Till följd av uppdamningen avtog fiskbestånden i Larsmosjön och fiskefångsterna minskade. Fiskbeståndet och fiskefångsten led särskilt av fiskdödar orsakade av sura avrinningsvatten från åvattnen vid 1970-talsskiftet.

Fiskdödar orsakade av surhet har skett också vid icke uppdamda kustområden i Österbotten, särskilt vid Kyrö älvs deltaområde mestadels under samma år som i Larsmosjön. I tidigare inspektionshandlingar gällande Larsmosjöns ersättningsärenden har man bedömt att det också utan uppdamningen skulle ha skett fiskdödar

i Larsmosjöns område, men fiskdödarna och skadorna för fiskerinäringen skulle ha varit mindre utan uppdämningen. Vid Österbottens kust skedde mest fiskdödar på 1970-talet och efter det har de blivit färre i jämn takt. Efter uppdämningen har fiskdödar skett i Larsmosjön åren 1966, 1967, 1969, 1970, 1973, 1974, 1984, 1986, 1996 och 2006. Enligt rapporterna var fiskdödarna åren 1969–1970 störst vad gäller omfattningen. Även om det redan gått över 10 år sedan den senaste omfattande fiskdöden så är det ännu för tidigt att bedöma om de helt upphört.

Den uppdämda Larsmosjöns status håller på att stabiliseras. De negativa konsekvenserna av uppdämningen på Larsmosjöns fiskbestånd har mildrats med tiden och i viss mån stabiliserats i och med områdets naturliga utveckling och åtgärderna som vidtagits i Larsmosjön. I inspektionshandlingen som är bifogad Västra Finlands vattendomstols beslut nr 96/1998/1 har man utgående från flödesberäkningar bedömt att det havsvatten som i naturtillstånd kom till Larsmosjöns bassäng skulle ha minskat till hälften under perioden 1961 till 2005 och att det skulle ha minskat till ungefär en sjättedel före 2050. Larsmosjön skulle alltså också utan uppdämningen sakteligen på naturlig väg ha ändrats mot en sötvattenbassäng av den typ som den är idag.

Efter år 1996 har man underlättat fiskarnas vandring till Larsmosjön genom att anlägga Storströmmens fiskväg, förbättra Gerdruds fiskvägs funktion och stensätta Höggrundets dammområde så att det bättre lämpar sig för fiskvandring. Regleringen av Larsmosjön ändrades 1998 så att man frigjorde sjöns vattennivå från havsvattennivån och höjde medelvattennivån med cirka 15 cm. Åtgärden förbättrade för sin del fiskerinäringen i Larsmosjön genom att bland annat dämpa igenväxningen, öka sjöns volym och stabilisera vattennivåfluktuationerna under lektiden. I regleringen av Larsmosjön har man tagit i bruk en hanteringsplan för sura vatten. Hanteringsplanens mål är att så direkt som möjligt leda vattnet från de åar som utmynnar i bassängen till havet under en sådan tid då vattnet är skadligt surt för sjöns vattenlevande organismer.

Larsmosjöns ekologiska status har i vattenförvaltningsplanen för Kumo älv-Skärgårdshavet-Bottenhavet för åren 2016–2021 bedömts vara måttlig och dess kemiska status sämre än god. I åtgärdsprogrammet för vattenvården i Larsmo-Öjasjöns vattendragsområde 2016–2021 har man ställt målet att uppnå god ekologisk status tills år 2021. I åtgärdsprogrammet har man bedömt att man i området inte kan vidta åtgärder som i betydande grad förbättrar den ekologiska statusen utan att det skulle innebära klar olägenhet för andra användningsformer. Vårdåtgärderna för fiskbeståndet som vidtas med fiskerihushållningsavgiften stöder målen för vattenvården.

Ersättningar

Minskningen i fiskeavkastningen till följd av uppdämningen av Larsmosjön är ålagd att ersättas genom vattendomstolens beslut

33/1981C från 30.10.1981 som grundar sig på syneförrättningar samt Västra Finlands vattendomstols beslut nr 96/1998/1 som meddelades 31.12.1998. Då man jämför ersättningsbesluten kan man fastställa att olägenheterna till följd av uppdämningen hade mildrats betydligt under åren 1978–1996 jämfört med åren efter uppdämningen. Västra Finlands vattendomstol bedömde i sitt beslut (nr 96/1998/1) att fiskeavkastningen i Larsmosjön under åren 1977–1996 hade minskat 4,4 kg/ha jämfört med situationen som rådde innan uppdämningen. Fiskeavkastningen skulle ha minskat också till följd av områdets naturliga utveckling och områdets belastning. Uppdämningen av Larsmosjön uppskattades orsaka 30 % av minskningen i fiskeavkastningen.

Larsmosjöns status håller på att stabiliseras efter uppdämningen och fiskeavkastningen har ökat till nära den nivå som rådde före uppdämningen. Sökanden har bedömt att fiskeavkastningen i Larsmosjön nuförtiden ligger på samma nivå som före uppdämningen och att det inte finns motiveringar för ersättningar efter år 1998. Regionförvaltningsverket bedömer att fiskeavkastningen i Larsmosjön ännu inte uppnått nivån före uppdämningen. Sökanden har beräknat totalfångsten i Larsmosjön genom att kombinera fiskerienkäternas resultat som fåtts med olika metoder under olika år och till totalfångsten dessutom lagt till en uppskattning av sådana fiskares fångst som inte besvarade fiskerienkäten. Regionförvaltningsverket anser att uppskattningen inte kan anses vara tillräckligt tillförlitlig eftersom kombinationen av enkäter som gjorts under olika år innehåller osäkerheter, liksom även antagandet att den grupp som inte besvarade fiskerienkäten skulle ha lika stora fångster som de som besvarade enkäten. I sökandens bedömning har man inte tillräckligt beaktat osäkerheten gällande uppskattningen av totalfångsten. Det är svårt att uppskatta totalfångsten i Larsmosjön eftersom uppskattningarna är gjorda i kombination med Öjasjön.

Regionförvaltningsverket har utgående från en utredning i ärendet och resultaten av fiskerienkäten som är gjord i Larsmo-Öjasjön år 2012 uppskattat att fiskeavkastningen i Larsmosjön varit i genomsnitt 8,5 kg/ha efter år 1997. Därmed har minskningen i avkastningen av fiskerinäringen i Larsmosjön i genomsnitt varit 2 kg/ha jämfört med situationen som rådde före uppdämningen.

Konsekvenserna för fiskerinäringen av uppdämningen av Larsmosjön har fortsättningsvis mildrats sedan 1996. Konsekvenserna har i synnerhet mildrats som en följd av åtgärderna som underlättade fiskarnas passage. Efter 1997 har den enda omfattande fiskdöden skett under vintern 2006–2007. Lindringen av de skadliga konsekvenserna syns också som en minskning av fiskdödarna. Fångstkraschar orsakade av fiskdödar har inte skett under åren 1997–2006 trots fiskdöden år 2006. Det att fiskefångsterna i Larsmosjön så snabbt återhämtade sig till nivån innan fiskdöden 2006 berättar att fiskvägarna fungerar. Fiskefångsterna skulle ha återhämtat sig till nivån innan fiskdöden betydligt långsammare om fiskbeståndets återhämtning efter fiskdöden skulle ha skett enbart genom naturlig förökning och utplantering av fiskyngel. Regionförvaltningsverket uppskattar att uppdämningens andel

av minskningen i fiskeavkastningen i Larsmosjön har minskat i genomsnitt 15 % under åren 1997–2017.

Fiskerihushållningsavgiften som betalats sedan 1996 eller den genomförda utplanteringskyldigheten har inte i tillräcklig grad kompenserat för minskningen i fiskeavkastningen. Enligt ersättningsbestämmelserna i vattenlagen och vattendomstolens beslut nr 96/1998/1 är det möjligt att vid behov meddela retroaktiva ersättningar för redan orsakade förluster av förmån. Meddelande av retroaktiv fiskerihushållningsavgift är inte reglerat. Därmed är det motiverat att ålägga ersättningar till vattenområdets ägare för minskning av fiskeavkastning åren 1997–2017.

Regionförvaltningsverket har uppskattat ersättningarna till vattenområdets ägare för minskad fiskeavkastning orsakad av uppdämningen av Larsmosjön enligt samma principer som vattendomstolen i sitt beslut nr 96/1998/1 som meddelades 31.12.1998. Nettovärdet för fiskefångstens minutpris har uppskattats genom att använda genomsnittliga fiskarpriser i havsområdet för abborre, gädda, braxen och lake som Naturresursinstitutet rapporterat för 2016 (2,33 €/kg) och multiplicera det med två och därifrån dra av fångstkostnader 35 %. Av fångsten har 20 % uppskattats vara bifångst som man har dragit av fångstens värde. Minskningen i fiskeavkastningen har bedömts vara lika stor i hela Larsmosjöns område. Värdeförlusten på fångsten har fåtts genom att multiplicera fiskefångstens minutnettopris med matfiskandelen (0,8), den genomsnittliga avkastningsförlusten på fångsten (2 kg/ha) och uppdämningsandelen av avkastningsminskningen (0,15). Den årliga ersättningen är därmed uppskattad till 0,47 €/ha.

Ersättningarna som årligen ska betalas till vattenområdenas ägare har fåtts genom att multiplicera med 0,47 €/ha utgående från vattenområdets storlek i Larsmosjön och multiplicera det med 21 år. En årlig ränta om 6 % ska betalas på ersättningarna från början av 1997 eftersom man påbörjat projektet som orsakat skada redan med stöd av tidigare tillståndsbeslut. De årliga ersättningsbeloppen är avrundade uppåt till närmaste hela euro.

Regionförvaltningsverket anser att fiskevårdsskyldigheten för tiden efter 2017 täcker alla förmånsförluster för fiskenäringen orsakade av uppdämningen av Larsmosjön och att ersättningar till vattenområdenas ägare inte åläggs efter 2017.

Fiskerihushållningsavgift och utplanteringskyldighet

Regionförvaltningsverket bedömer att uppdämningen av Larsmosjön utan fiskerivårdsåtgärder även i fortsättningen skulle orsaka olägenheter för fiskerinäringen och minskad fiskeavkastning. Minskningen av fiskeavkastningen har efter anläggningen av dammen stabiliserat sig till så liten att den i fortsättningen kan förebyggas med åtgärder som vidtas med fiskerihushållningsavgiften. Fiskerihushållningsavgiften har setts över så att de fiskeriekonomiska

olägenheter som orsakas av uppdämningen av Larsmosjön efter år 2018 i sin helhet kompenseras genom fiskerihushållningsavgiften och åtgärdsskyldigheten och att man med åtgärder som vidtas med avgiften kan förhindra minskningen av fiskeavkastningen orsakad av projektet. Uppdämningen orsakar sålunda inte längre olägenhet som ska kompenseras separat.

Regionförvaltningsverket har ansett att det är nödvändigt att se över fiskerihushållningsavgiften i framtiden och att ett lämpligt översynsintervall är cirka 10 år. I samband med översynen kan behovet av avgiften och dess eventuella storlek i fortsättningen bedömas utgående från resultaten som fås genom avgiften och åtgärdsskyldigheten.

Regionförvaltningsverket anser, i motsats till sökanden, att det inte finns behov att i beslutet meddela särskilda villkor för användningen av fiskerihushållningsavgiften. Fördelen med fiskerihushållningsavgiften är att användningen av den är flexibel. En kombination av fiskerihushållningsavgift och åtgärdsskyldighet är det bästa alternativet för fiskerinäringen i Larsmosjöns förhållanden. Planerna för användningen av fiskerihushållningsavgiften görs relativt kortsiktiga och de kan ändras på ändamålsenligt sätt utgående från uppföljningsresultaten av användningen av avgiftsmedlen och förändringar som sker i projektets influensområde. Då man beslutar om användningen av fiskerihushållningsavgiften kan man till fullo beakta planen för användning och vård av målvattendraget och eventuella ändringar i den samt parternas åsikter.

Utöver de egentliga vårdåtgärderna för fiskbeståndet i målvattendraget kan fiskerihushållningsavgiftsmedlen användas för planering och genomförande av vård och restaurering av fiskarnas habitat samt uppföljning av resultatet av åtgärderna. Enligt jord- och skogsbruksministeriets anvisning som styr fiskerimyndigheten ska fiskerihushållningsavgiftsmedlen användas så att den största delen av medlen används till egentliga vårdåtgärder. Avgiftsmedlen ska inte användas till administrativa kostnader.

Innehavaren av avgiften har rätt att kräva rättelse av planen för användning av fiskerihushållningsavgiften. I det här fallet har regionförvaltningsverket godkänt tillståndshavarens begäran att bli hörd redan då man fattar beslut om hur fiskerihushållningsavgiften används.

Regionförvaltningsverket konstaterar med hänvisning till motiveringarna ovan att det inte finns motiverad grund att förelägga en mer detaljerad allokering av fiskerihushållningsavgiften i Larsmosjöns förhållanden.

Regionförvaltningsverket anser, i motsats till sökanden, att det är motiverat att bibehålla storleken på utplanteringskyldigheten för vandringsrik som den har varit. Uppdämningen snabbade upp igenväxningen av Larsmosjön särskilt under åren efter uppdämningen och försvagade permanent kvaliteten på vandringsrikarnas yngelproduktionsområden som en följd av att öppna sandstränder som

är lämpliga för yngel igenstammades och växte igen. Även om fiskvägarna möjliggör bättre förhållandena än under tiden efter uppdämningen också för vandringsfiskarnas lekvandringar så har uppdämningen inneburit att kvaliteten på förökningsområdena har försämrats och det är inte motiverat att avlägsna eller minska utplanteringskyldigheten. Man bör också beakta att uppdämningen innebär olägenhet för fiskarnas fria rörelser trots anläggningen av fiskvägarna och vandringsfiskarnas vandring till Larsmosjön är begränsad jämfört med det naturliga tillståndet före uppdämningen.

Tillämpade bestämmelser

2 kap. 22 § samt 11 kap. 3 §, 10 §, 14 §, 14 a § 3 mom. i vattenlagen (264/1961)

SVAR PÅ UTLÅTANDEN OCH ANMÄRKNINGAR

Regionförvaltningsverket har beaktat kraven framförda i utlåtandena 1–7 och anmärkningarna 8 och 9 så som framgår av beslutet och motiveringarna. Regionförvaltningsverket har bedömt att man genom en fiskevårdsskyldighet av en viss storlek kan förhindra att sådana olägenheter uppstår för fiskerinäringen som ska ersättas. Regionförvaltningsverket svarar **Larsmo kommuns miljöskyddsmyndighet**, att utredningarna som fanns bland ansökningshandlingarna och det övriga materialet som stod till förfogande för beslutet är tillräckliga för att avgöra ärendet. Fiskvägarnas funktion för fiskarnas vandring är påvisad med utredningar som är godkända av fiskerimyndigheten. Sökanden är förpliktad att följa upp resultatet av åtgärderna som vidtas med fiskerihushållningsavgiften och utplanteringen av vandringsfiskyngel på ett sätt som godkänns av fiskerimyndigheten.

Regionförvaltningsverket har beaktat **miljöskyddsmyndigheten i Karleby stads** krav på höjning av fiskerihushållningsavgiften på det sätt som framgår av beslutet och motiveringarna. Regionförvaltningsverket konstaterar därtill att fiskerihushållningsavgifterna i Larsmosjön och Öjasjön inte kan jämföras med varandra eftersom även om Öjasjön och Larsmosjön fysiskt ligger nära varandra så var de före uppdämningen till sin natur och fiskerinäring av olika typ och därmed var konsekvenserna av uppdämningen för fiskerinäringen väldigt olika för de två sjöarna. Man har i tidigare inspektionshandlingar uppskattat fiskeavkastningen i Larsmosjön till 10,5 kg/ha före uppdämningen, medan den på motsvarande sätt uppskattades vara över 30 kg/ha i Öjasjön. Efter uppdämningen sjönk fångstnivån i Öjasjön mera och också konsekvensen av uppdämningen var betydligt större i Öjasjön vad gäller utebliven fångst. Fiskbeståndet och fångsterna i Larsmosjön bestod i naturligt tillstånd främst av lokala sötvattensarter medan fiskbeståndet och fångsterna i Öjasjön främst bestod av havsarter. Fiskerinäringen i Öjasjön har inte heller utvecklats lika gynnsamt som i Larsmosjön under de senaste decennierna.

Gällande **Larsmo bys samfällda områdens** anmärkning hänvisar regionförvaltningsverket till det som ovan konstateras i motiveringarna till beslutet i synnerhet till den del där man har motiverat att intresseförluster som ska ersättas fortgår åren 1997–2017 och att olägenheterna efter det ska kompenseras genom fiskevårdsskyldigheten.

I anmärkningarna **10** och **11** har man krävt åtgärder vad gäller igenslamningen av stränderna. Regionförvaltningsverket konstaterar att det i ärendet som nu behandlas handlar om compensation av olägenheter för fiskerinäringen. Igenslamningen av stränderna har beaktats då rekreativsolägenheterna orsakade av projektet har kompenserats eller beaktats i tidigare beslut. Då man beaktar var anmärkarnas strandfastigheter är belägna kan man inte anse att uppdämningen av Larsmosjön eller anläggningen av fiskvägen som delvis anknyter till den orsakar igenslamning av anmärkarnas stränder i sådan omfattning att bolaget borde åläggas att avlägsna igenslamningen eller andra åtgärder. Ersättningarna och fiskevårdsskyldigheten som åläggs i det här beslutet kompenserar för sin del även olägenheterna för fiskerinäringen som orsakas av igenslamning.

HANDLÄGGNINGSavgiften och hur den fastställs

Handläggningsavgiften är 7 680 euro.

Fakturan skickas senare från Statens servicecenter för ekonomi- och personalförvaltning.

Enligt den av statsrådet givna förordningen (1145/2009) om avgifter till regionförvaltningsverken, som var i kraft vid tidpunkten då ärendet blev anhängigt, uppbärs för ett annat ersättningsärende än ett ersättningsärende som omfattar syneförrättning en avgift enligt 48 euro/h, dock högst 8 560 euro. För ärendets behandling har 160 timmar använts. Avgiften är därmed 7 680 euro.

INFORMATION OM BESLUTET

Beslut	UPM-Kymmene Oyj Jakobstads stad Miljövårdsmyndigheten i Staden Jakobstad Larsmo kommun Miljövårdsmyndigheten i Larsmo kommun Pedersöre kommun Miljövårdsmyndigheten i Pedersöre kommun Kronoby kommun Miljövårdsmyndigheten i Kronoby kommun Karleby stad Miljövårdsmyndigheten i Karleby stad Närings-, trafik- och miljöcentralen i Södra Österbotten, ansvarsområdet miljö och naturresurser Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland, fiskerimyndighet
---------------	--

Meddelande om beslutet

Sakägare, som har fått särskild delgivning av tillståndsansökan.

Kungörelse på anslagstavlor, internet och i tidningar

Informationen om beslutet offentliggörs på anslagstavlan i Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland och beslutet kungörs på de officiella anslagstavlor i Jakobstad och Karleby städer samt i Larsmo, Pedersöre och Kronoby kommuner. Beslutet offentliggörs på internet på regionförvaltningsverkets Tillstånds-informationstjänst.

Kungörelsen meddelas i tidningar Pietarsaaren Sanomat, Keski-Pohjanmaa och Österbottens tidning.

ÖVERKLAGANDE

Beslutet får överklagas hos Vasa förvaltningsdomstol genom besvär.

Bilaga 1

Besvärsanvisning

Bilaga 2

Ersättningstabell

Reko Vuotila

Jaakko Tuhkanen

Tarja Savea-Nukala

Leena Erving

Ärendet har avgjorts av miljöråd Reko Vuotila (ordförande), direktör Tarja Savea-Nukala och miljööverinspektör Jaakko Tuhkanen. Ärendet har föredragits av miljööverinspektör Leena Erving

- Besvärsmyndighet** Ändring i Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finlands beslut får sökas genom besvär hos **Vasa förvaltningsdomstol**. Besvär över den avgift som tas ut för handläggningen av ärendet anförs i samma ordning som besvär över huvudsaken.
- Besvärstid** Tiden för anförande av besvär är trettio (30) dagar från den dag då beslutet gavs, dock så att sagda dag inte räknas med. Besvärstiden går ut 12.10.2018.
- Besvärsrätt** Besvär med anledning av beslutet kan anföras av dem som är part, samt av registrerade föreningar eller stiftelser vilkas syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön inom det område som påverkas, av vederbörande kommuner, närings-, trafik- och miljöcentraler, kommunala miljövårdsmyndigheter och av myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet.

Besvärsskriftens innehåll

I besvärsskriften, som riktas till Vasa förvaltningsdomstol, ska anges

- det beslut i vilket ändring söks
- ändringssökandens namn och hemkommun
- den postadress och det telefonnummer samt den eventuella e-postadress till vilka meddelanden i saken kan skickas till ändringssökanden (om kontaktinformationen ändras ska Vasa förvaltningsdomstol, PB 204, 65101 Vasa, e-postadress vaasa.hao@oikeus.fi, underrättas)
- till vilka delar ändring söks i beslutet
- vilka ändringar som yrkas i beslutet
- de grunder på vilka ändring yrkas
- ändringssökandens, den lagliga företrädarens eller ombudets underskrift, om inte besvärsskriften skickas elektroniskt (per telefax eller e-post)

Bilagor till besvärsskriften

Till besvärsskriften ska fogas

- de handlingar som ändringssökanden åberopar till stöd för sina yrkanden, om dessa inte redan tidigare har skickats till myndigheten
- fullmakt för eventuellt ombud eller, om besväret skickas elektroniskt, en utredning över ombudets behörighet.

Hur besvärsskriften ska skickas till

Besvärsskriften inklusive bilagor ska lämnas in till Vasa förvaltningsdomstol. Besvärsskriften ska vara framme under tidsfristens sista dag före tjänstetidens slut. Besvärsskriften med bilagor kan också skickas per post, telefax eller e-post. En besvärsskrift som skickas elektroniskt (per telefax eller e-post) ska skickas så att den finns till förfogande i den mottagande anordningen eller datasystemet under tidsfristens sista dag före tjänstetidens slut.

Kontaktinformation till Vasa förvaltningsdomstol

besöksadress:	Korsholmsesplanaden 43, 4. vån.
postadress:	PB 204, 65101 Vasa
telefon:	029 56 42780
telefax:	029 56 42760
e-post:	vaasa.hao@oikeus.fi
öppetid:	kl. 8 – 16.15

Rättegångsavgift

För behandling av ärendet vid Vasa förvaltningsdomstol tas av ändringssökanden ut en rättegångsavgift på 250 euro. Rättegångsavgiften tas inte ut, om förvaltningsdomstolen ändrar ett överklagat beslut till förmån för ändringssökanden. Avgifter tas inte heller ut i vissa ärenden eller hos dem som enligt bestämmelser någon annanstans i lag är befriade från avgifter. Betalningsskyldig är den som har inlett saken och avgiften är per besvärsskrivelse.

ERSÄTTNINGSTABELL

BILAGA 2

Vattenområde	vattenareal, ha	årlig ersättning €	ersättning från år 1997- 2017 €
Larsmo bys fiskelag	2750	1300	27300
Lepplax-Norrby fiskelag	2250	1064	22344
Kronoby fiskelag	650	308	6468
Eugmo fiskelag	570	270	5670
Öja fiskelag	240	114	2394
Pirilö fiskelag	150	71	1491
599-405-876-1 VATTENOMRÅDE	2,9	2	42
599-407-876-9 KÅLLBY BYS VATTENOMRÅDE	85	41	861
598-401-876-2 VATTENOMRÅDEN	21	10	210
598-401-876-1 Kyrkoby bys vattenområden	52	25	525
598-405-7-14 NY-LAGMANSBOSTÄLLE	0,4	1	21
598-401-30-0 FATTIGVIKEN	17	9	189
598-403-1-128 PINONÄS	4	2	42
598-403-6-1 BUSKÖ-HELLÖ	5	3	63
599-405-2-12 BERGÖ I	1,2	1	21
599-405-2-14 BERGÖ II	1,2	1	21
599-405-2-43 SÖDERBACKA	2,8	2	42
599-405-2-49 ÖSTERGÅRD	2,8	2	42
599-405-3-19 GRUNDET	1,8	1	21
599-405-3-52 ÅKERHOLM	2,8	2	42
599-405-3-61 Sandströms	2,8	2	42
599-405-3-64 POLVI	1,4	1	21
599-405-4-54 FINNA	8,7	5	105
599-405-4-61 SNÅRE	2,7	2	42
599-405-4-66 JOXHOLM	3,1	2	42
599-405-5-59 SIIRISHOLMEN	0,8	1	21
599-407-4-135 SKEPAS	1,8	1	21
599-407-6-217 RÖJÖGRUND	3,9	2	42
599-402-1-140 STORGÅRD	2,2	2	42
599-402-1-142 BJÖRKNÄS	2,3	2	42
599-405-3-23 NIX	2,8	2	42
598-405-7-18 NY-RIBACKA	0,5	1	21
599-402-1-35 SKEPPÖN II	0,5	1	21
599-402-1-37 SKEPPÖN III	0,5	1	21
599-402-1-39 SKEPPÖN IV	0,4	1	21
599-402-1-106 SKEPPARÖN	0,7	1	21
599-402-1-125 HÖGLUND	0,2	1	21
599-402-1-153 BUSKLANDE	0,7	1	21
599-402-1-156 HOLMSTRÖM	0,8	1	21
599-402-3-24 BLÄSSARS HARRÖREN	1,5	1	21
599-407-4-57 HARRÖRSLIDEN	0,6	1	21
599-407-4-145 LUND	1,2	1	21
599-407-4-149 HÖGLUND	1,6	1	21
599-407-4-102 PALM	0,5	1	21
599-405-2-52 TALLBACKA	0,5	1	21
599-405-2-57 VESTERN	0,5	1	21
599-405-5-50 KALVHOLM	0,7	1	21
440-402-8-169 STENMAN 2	0,3	1	21
598-13-9909-2 VATTENOMRÅDE	10	5	105
598-13-9909-1 VATTENOMRÅDE	0,9	1	21
Sammanlagt	6865	3274	68754